Lietas Nr. A420306514
Lietas arhīva Nr. AA43-0609-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 4.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Amona, tiesneses S.Gintere un L.Konošonoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2014.gada 9.maija lēmuma Nr.22.10/L-12644 atcelšanu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 6.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests pieteicējam /pers. B/ veica datu atbilstības pārbaudi par nekustamā īpašuma /Nosaukums B/, kadastra apzīmējums Nr./numurs A/, ½ domājamās daļas (turpmāk – Nekustamais īpašums) atsavināšanas darījumu 2012.gada 9.augustā. Pārbaudes rezultātā ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Datu atbilstības pārbaužu daļas vadītājas 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr.23.30/1323 pieteicējam iemaksai budžetā noteikts iedzīvotāju ienākuma nodoklis 10 992,98 *euro* un nokavējuma nauda 2698,78 *euro*. Pieteicējs šo lēmumu apstrīdēja.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2014.gada 9.maija lēmumu Nr.22.10/L-12644 apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts daļā par iemaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli 10 992,98 *euro* un nokavējuma naudu 2693,27 *euro*, bet atcelts daļā par 5,51 *euro* nokavējuma naudu. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] Pieteicējs savu dzīvesvietu Nekustamajā īpašumā nebija deklarējis, un tā atsavināšanas vērtība pārsniedz iegādes vērtību, līdz ar to saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 11.punktu no ienākuma pieteicējam bija jāmaksā iedzīvotāju ienākuma nodoklis.

[1.2] Saskaņā ar Civillikuma 2002.pantu pirkums ir līgums, ar ko viena puse apsola otrai par norunātas naudas summas samaksu atdot zināmu lietu vai tiesību.

Tādējādi neatkarīgi no lietas vai tiesību atsavināšanas apstākļiem un motīviem, to atsavināšanas vērtība ir naudas summa, par kuras samaksu (neatkarīgi no noteikumiem, kas regulē pušu savstarpējā norēķina kārtību) tie apsolīti pārdošanai.

Starp pieteicēju un AS /Nosaukums C/ noslēgtajā Nekustamā īpašuma pirkuma līgumā noteikts, ka Nekustamais īpašums tiek atsavināts pret pircēja kā hipotekārā kreditora prasījumu 99 934,85 *euro* apmērā. Tātad Nekustamais īpašums tā atsavināšanas nolūkā ir novērtēts ar pieteicēja parādsaistībām pret AS /Nosaukums C/ ekvivalento naudas summu. Tādējādi Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtība ir 99 934,85 *euro*, nevis tā kadastrālā vērtība 4461 lats, kā norāda pieteicējs. No pirkuma līguma neizriet, ka Nekustamais īpašums būtu atsavināts par hipotekārā kreditora prasījuma daļu, nevis visu šo prasījumu.

[1.3] Saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 27.oktobra noteikumu Nr.1250 „Noteikumi par valsts nodevu par īpašuma tiesību un ķīlas tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā" (turpmāk – Noteikumi Nr.1250) 9.punktu valsts nodeva par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatās tiek aprēķināta, ņemot vērā īpašuma kadastrālo vērtību. Taču tas nenozīmē, ka šī vērtība uzskatāma par nekustamā īpašuma faktisko atsavināšanas vērtību, kas ņemama vērā ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamā ienākuma noteikšanā. Saskaņā ar zemesgrāmatas datiem Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtība bija 70 234,61 lats, tādējādi Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtība datu atbilstības pārbaudē noteikta pamatoti.

[1.4] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 35.^{1}punktu ar iedzīvotāju ienākuma nodokli netiek aplikts ienākums, kas gūts aizdevuma (kredīta) saistību samazināšanas vai dzēšanas rezultātā, ja izpildās visi šajā normā paredzētie nosacījumi. Pārējos gadījumos minētais ienākums ir apliekams ar nodokli kā dāvinājums.

Tā kā aizdevuma saistību samazināšanās tā atmaksas ceļā nevar radīt ienākumu jeb labumu šā aizdevuma ņēmējam, izņemot, ja segto un uzņemto saistību apjoms atšķiras tādā veidā, ka pēdējās pārsniedz pirmās, tad ienākuma gūšana aizdevuma saistību samazināšanas vai dzēšanas rezultātā ir principiāli atšķirīga situācija no aizdevuma saistību samazināšanas tā atmaksas ceļā. Aizdevuma atmaksas gadījumā ienākumu gūst aizdevuma devējs, savukārt saistību samazināšanas vai dzēšanas rezultātā ir konstatējams aizdevuma ņēmēja uzņemto saistību pārsvars pār tā segto saistību

apjomu, ko aizdevuma devējs akceptē, neprasot segt attiecīgo starpību. Tādējādi ienākums no aizdevuma saistību samazināšanas vai dzēšanas ir ienākums (labums/dāvinājums), ko gūst aizdevuma ņēmējs, kreditoram atsakoties no parāda, kas izriet no attiecīgā aizdevuma līguma, vai piedziņas prasījuma pilnīgi vai daļā. Minētais aizdevuma ņēmēja gūtais ienākums ir apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli, izņemot, ja attiecībā uz to izpildās likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 35.[1]punktā paredzētie nosacījumi.

A S /Nosaukums C/ kā cesionāram bija prasījuma tiesības pret pieteicēju par 99 934,85 *euro* aizdevuma atmaksu. Atsavinot Nekustamo īpašumu pret AS /Nosaukums C/ prasījumu, pieteicējam radās prasījuma tiesības pret AS /Nosaukums C/ par pirkuma maksas samaksu 99 934,85 *euro* apmērā. Pirkuma līguma 3.punktā puses vienojās par savstarpēju ieskaitu, it kā AS /Nosaukums C/ būtu samaksājusi pieteicējam pirkuma maksu par Nekustamo īpašumu, ko pieteicējs izmantoja norēķinam ar AS /Nosaukums C/. No minētā neizriet, ka AS /Nosaukums C/ būtu samazinājusi vai dzēsusi pieteicēja aizdevuma saistības. Tieši otrādi, minētās saistības ir segtas pilnā apmērā. Tātad nav konstatējams, ka pieteicējs būtu guvis ienākumu aizdevuma saistību samazināšanas vai dzēšanas rezultātā.

A S /Nosaukums C/ nav arī atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 17.panta 11.daļas 3.punktā (*redakcijā, kas bija spēkā laikā no 2012.gada 14.jūnija līdz 31.decembrim*) noteiktajam Valsts ieņēmumu dienestā iesniegusi paziņojumu par samazinātajām vai dzēstajām pieteicēja aizdevuma saistībām, no tā gūtā ienākuma apmēru un ienākuma gūšanas dienu. Pierādījumus minētajam, iesniedzot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 16.[1]panta 10.daļā minēto vienošanos, nav nodrošinājis arī pats nodokļu maksātājs. Turklāt ienākuma gūšana no aizdevuma saistību samazināšanas vai dzēšanas neietekmē nodokļu maksātāja pienākumu samaksāt nodokli no gūtā ienākuma no kapitāla pieauguma, jo tie ir atšķirīgi ienākuma avoti. Tādējādi budžetā maksājamais nodoklis no pieteicēja gūtā ienākuma no kapitāla pieauguma noteikts pamatoti.

[1.5] Par 2012.gada augustā gūto ienākumu no kapitāla pieauguma deklarācija bija jāiesniedz līdz 15.septembrim. Tā kā tā bija sestdiena, deklarācijas iesniegšanas termiņš bija 17.septembris (nākamā darba diena). Līdz ar to nodokļa samaksas termiņš bija 2012.gada 2.oktobris. Nodokļa samaksas nokavējuma periods ir skaitāms no 2012.gada 3.oktobra līdz lēmuma par datu atbilstības pārbaudi pieņemšanas dienai – 2014.gada 4.februārim (490 dienas).

[2] Pieteicējs Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2014.gada 9.maija lēmumu Nr.22.10/L-12644 pārsūdzēja tiesā, pieteikumā norādot turpmāk minēto.

[2.1] Pirkuma līguma 3.punktā noteikts, ka norēķins starp līdzējiem tiek veikts uz savstarpēja prasījuma un parāda sakrituma (ieskaita) pamata, t.i., Nekustamais īpašums tiek atsavināts par tā kadastrālo (inventarizācijas vērtību) 4461 lats pret pircēja kā hipotekārā kreditora prasījumu 99 934,85 *euro* apmērā, kas izriet no 2012.gada 13.jūlija cesijas līguma Nr.A-081/0712. Tādējādi pieteicējs nav guvis ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamu kapitāla pieaugumu. No līguma izriet, ka pieteicējs ir tikai atsavinājis Nekustamo īpašumu attiecībā pret AS /Nosaukums C/ prasījumu.

Civillikuma 1846.pantā noteikts, ka ar ieskaitu jāsaprot prasījuma dzēšana ar pretprasījumu. Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1854.panta nosacījumiem ar pienācīgā kārtā priekšā liktu un atzītu ieskaitu prasījums tiek dzēsts, pilnīgi vai pa daļai, tāpat kā ar samaksu, ar visiem blakusprasījumiem (1842.pants), un proti, no tā laika, no kura tam stāvējis pretim pretprasījums kā ieskaitāms.

[2.2] No likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 4.punktā, 7.pantā, 8.panta trešās daļas 11.punktā, 9.pantā un 11.[9]panta pirmajā daļā noteiktā secināms, ka no ienākuma par nekustamā īpašuma atsavināšanu atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.pantam jāmaksā nodoklis tad, ja nav konstatējams kāds no likuma 9.pantā noteiktajiem gadījumiem. Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai konkrētajā gadījumā ir konstatējams kāds no likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.pantā paredzētajiem ienākumu veidiem, kas netiek aplikts ar nodokli.

[2.3] Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtība nebija 70 234,61 lats. Nav ņemti vērā pieteicēja iesniegtie pierādījumi par to, ka pieteicējs vienojās ar AS /Nosaukums C/ par savstarpēju ieskaitu.

2014.gada 25.februārī AS /Nosaukums D/ pieteicējam izsniedza izziņu Nr.24-02/032, kurā apliecina, ka 2007.gada 14.aprīlī starp pieteicēju un AS /Nosaukums D/ tika noslēgts kredīta līgums Nr.K-062/0407 par naudas aizdevumu 105 000 *euro* apmērā. AS /Nosaukums D/ apstiprina, ka 2012.gada 13.jūlijā tika noslēgts cesijas līgums Nr.A-081/0712 starp AS /Nosaukums D/ un AS „/Nosaukums C/ par pieteicēja prasību cedēšanu par atlikušo kredīta pamatsummu 99 935,85 *euro* apmērā. AS /Nosaukums D/ arī apliecināja, ka pieteicējam pret to nav kredītsaistību. Minētā izziņa pretēji pārsūdzētajā lēmumā norādītajam apstiprina, ka pieteicēja aizdevuma saistības ir dzēstas, līdz ar to pieteicējs ir guvis ienākumu aizdevumu saistību dzēšanai.

Jāņem vērā, ka privāttiesībās atļauts viss, kas nav aizliegts, un līgumu brīvības princips. Pieteicējs un AS /Nosaukums C/ konkrētajā gadījumā vienojās par savstarpēju ieskaitu kā patstāvīgu saistību izbeigšanās veidu, ar kuru tiesiska darījuma (pirkuma līgums) ietvaros tika izbeigta savstarpējā saistību tiesība.

[2.4] Noteikumi Nr.1250 nosaka valsts nodevas apmēru par īpašuma tiesību un ķīlas tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā un samaksas kārtību, kā arī atbrīvojumus no valsts nodevas samaksas. Saskaņā ar šo noteikumu 9.punktu, ja nekustamo īpašumu atsavina pret prasījumiem vai kustamu mantu, par nekustamā īpašuma vērtību uzskata nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību un mežaudzes vērtību. Tātad iedzīvotāju ienākuma nodoklis jāaprēķina no Nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības. Arī pirkuma līguma 4.punktā noteikts, ka par Nekustamā īpašuma vērtību darījuma koroborēšanai zemesgrāmatā uzskatāma Nekustamā īpašuma kadastrālā (inventarizācijas) vērtība. Konkrētajā darījumā atbilstoši zemesgrāmatu nodaļas norādījumam par valsts nodevas apmēru pieteicējs izpildīja visas normatīvo aktu prasības, samaksājot valsts nodevu 89,22 latu apmērā, kas atbilst 2% no Nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības.

[2.5] Pārsūdzētajā lēmumā nav atspēkoti pieteicēja argumenti, apstrīdēšanas iesniegums vērtēts formāli. Valsts ieņēmumu dienests nav pamatojis savu viedokli, bet tikai citējis tiesību normas un tiesas spriedumus.

[2.6] Kredīta saistību dzēšanas darījums tika veikts ieskaita ietvaros, to apliecina iesniegtie pierādījumi. Ieskaits notika atbilstoši normatīvo aktu prasībām, līdz ar to Nekustamā īpašuma atsavināšanas darījums nav apliekams ar nodokli.

[3] Valsts ieņēmumu dienests paskaidrojumos pieteikumu uzskata par nepamatotu un atsaucas uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka nodokļu maksātājs ir tiesīgs brīvi izvēlēties savu finanšu līdzekļu izlietojumu civiltiesiskajā apritē. Apstāklis, ka norēķini starp līdzējiem veikti uz savstarpēja prasījuma un parāda sakrituma (ieskaita) pamata, liecina par to, ka konkrētā darījuma ietvaros pieteicējs nokārto citas saistības.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 6.janvāra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Pieteikumā izteikts prasījums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, taču lēmums ir pieteicējam daļēji labvēlīgs, proti, ar to augstāka iestāde daļēji samazinājusi pieteicējam iemaksai budžetā noteikto nokavējuma naudu. No pieteicēja argumentiem neizriet, ka viņš pārsūdz šo viņam labvēlīgo lēmuma daļu. Tādēļ ir jāprecizē, ka pieteikums ir iesniegts par lēmuma atcelšanu daļā, ar kuru noteikts budžetā maksājamais iedzīvotāju ienākuma nodoklis un nokavējuma nauda.

[4.2] Lietā nav strīda par iestādes konstatētajiem faktiem, bet ir strīds par to juridisko interpretāciju. Izvērtējot lēmuma pamatojumu, tiesa secina, ka Valsts ieņēmumu dienests piemērojis pareizās tiesību normas un detalizēti pamatojis, kādēļ konkrētajā gadījumā pieteicējs guvis apliekamo ienākumu no Nekustamā īpašuma domājamās daļas atsavināšanas, tādējādi pamatoti uzliekot pieteicējam pienākumu samaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli, kā arī nokavējuma naudu. Izvērtējot pieteicēja argumentus, tiesa tos atzīst par nepamatotiem.

[4.3] Nepamatots ir pieteicēja arguments, ka par Nekustamā īpašuma atsavināšanas cenu jāuzskata tā kadastrālā vērtība. Pirkuma līguma 3.punktā ir skaidri noteikts, ka Nekustamais īpašums tiek atsavināts pret AS /Nosaukums C/ kā hipotekārā kreditora prasījumu 99 934,85 *euro* apmērā. Proti, šis līguma noteikums paredz, ka Nekustamā īpašuma atsavināšanas cena ir 99 934,85 *euro*. Pirkuma līguma 4.punkts paredz tikai to, ka par Nekustamā īpašuma vērtību darījuma koroborēšanai zemesgrāmatā uzskatāma Nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība. Proti, šis līguma punkts noteic nevis atsavināšanas cenu, bet tikai atkārto Noteikumu Nr.1250 9.punktu, saskaņā ar kuru par nekustamā īpašuma vērtību, ja nekustamo īpašumu atsavina pret prasījumiem, uzskata nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību. Kā pamatoti norāda Valsts ieņēmumu dienests, minētā Noteikumu Nr.1250 norma nav piemērojama, nosakot ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamo ienākumu, bet gan tikai nosakot valsts nodevas apmēru par īpašuma tiesību un ķīlas tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.

[4.4] Nepamatots ir pieteicēja arguments, ka pieteicējs, atsavinot Nekustamo īpašumu, nav guvis kapitāla pieaugumu. Šajā ziņā nav būtisks apstāklis, ka pieteicējs kā Nekustamā īpašuma pārdevējs savu prasījumu pret pircēju par Nekustamā īpašuma pārdošanas cenas samaksu licis priekšā pircēja prasījumam par parāda samaksu, proti, ka puses ir vienojušās par pircēja parāda saistības dzēšanu ar ieskaitu. Tā kā ir zināma kapitāla aktīva atsavināšanas cena, kas ir viens nolikuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $11.^{9}$panta pirmajā daļā paredzētajiem elementiem kapitāla pieauguma noteikšanai, atsavināšanas darījuma papildus vienošanās par cita darījuma saistību dzēšanu (ieskaits) nenozīmē, ka ienākums nav gūts. Ienākuma gūšanas fakts nav atkarīgs no tā, vai minētie savstarpējie norēķini notiek secīgi viens pēc otra, vai tie notiek vienlaikus.

[4.5] Pareiza ir arī pārsūdzētajā lēmumā ietvertā norāde, ka šajā lietā nav piemērojams likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas $35.^{1}$punktā paredzētais izņēmums, saskaņā ar kuru, izpildoties noteiktiem papildus priekšnoteikumiem, ar iedzīvotāju ienākuma nodokli netiek aplikts ienākums, kas gūts laika posmā no 2011.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim aizdevuma (kredīta) saistību samazināšanas vai dzēšanas rezultātā. Pieteicējam iedzīvotāju ienākuma nodoklis aprēķināts par ienākumu, ko viņš guvis no kapitāla pieauguma, pārdodot Nekustamo īpašumu, nevis no ienākuma, ko viņš guvis, AS /Nosaukums C/ samazinot vai dzēšot pieteicēja izdevuma saistības.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, atsaucoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem un papildus norādot turpmāk minēto.

[5.1] Tiesa pārkāpa Administratīvā procesa likuma 162.panta noteikumus, liedzot kā liecinieci nopratināt /pers. H/, tādējādi tika pārkāptas pieteicēja tiesības uz taisnīgu un objektīvu lietas izskatīšanu. Tiesa nevar noteikt, ka /pers. H/ liecības nav nozīmīgas un netiks vērtētas kā pierādījums.

[5.2] Tiesa neizvērtēja visus lietas apstākļus, bet galvenokārt balstījās uz dokumentos norādīto informāciju, tāpēc tiesas spriedums ir nepareizs. Tiesas spriedums sastādīts, neievērojot likuma „Par tiesu varu" 17. un 18.pantā definētos lietu izskatīšanas pamatprincipus. Spriedums nav motivēts ar pieteicēja iesniegtajiem argumentiem, ir tikai pārrakstītas likuma normas bez attiecīgas argumentu vērtēšanas, kas liek domāt par tiesas nekompetenci.

[5.3] Piemērojot tiesību normas, tiesai jāņem vērā judikatūra. Līgumu brīvības izpausmes principu apstiprina Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 19.aprīļa spriedumā Nr.SKA-104/2013 paustās atziņas.

[6] Valsts ieņēmumu dienests paskaidrojumos apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu. Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka lietā nav strīda par konstatētajiem apstākļiem, bet par to juridisko interpretāciju, līdz ar to tiesa pamatoti noraidīja pieteicēja lūgumu par liecinieces nopratināšanu. Pieteicējs nav norādījis uz konkrētiem pierādījumiem vai

argumentiem, kas atspēkotu tiesas spriedumā secināto, vai norādījis jaunus apstākļus, kas spriedumā nav vērtēti. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav taisījusi pamatotu spriedumu.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs no Nekustamā īpašuma pārdošanas 2012.gada augustā ir guvis ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamus ienākumus. Pieteicējs uzskata, ka ienākumi nav gūti, jo viņa parādsaistības pret AS /Nosaukums D/ 99 934,85 *euro* apmērā 2012.gada 13.jūlijā tika cedētas AS /Nosaukums C/ (*lietas 11.lapa*), bet 2012.gada 9.augusta Nekustamā īpašuma pirkuma līgumā (*lietas 43.-45.lapa*) pieteicējs ar AS /Nosaukums C/ vienojās, ka norēķins starp līdzējiem tiek veikts uz savstarpēja prasījuma un parāda sakrituma (ieskaita) pamata.

No Nekustamā īpašuma pirkuma līguma 3.punkta izriet, ka Nekustamais īpašums tika atsavināts pret AS /Nosaukums C/ kā hipotekārā kreditora prasījumu 99 934,85 *euro* apmērā, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka Valsts ieņēmumu dienesta un arī pirmās instances tiesas secinājumi par šā darījuma būtību ir pareizi. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un tās spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (*sk. [4] punktu*) un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Pirkuma līguma 3.punktā darījuma puses vienojās par to, ka Nekustamais īpašums tiek pārdots par tādu pašu summu, kādas bija pieteicēja parādsaistības pret AS /Nosaukums C/, un tiek veikts savstarpējs ieskaits, tādējādi AS /Nosaukums C/ pirkuma summa pieteicējam faktiski nebija jāmaksā. Taču pieteicēja parādsaistības pret AS /Nosaukums C/ šā darījuma rezultātā tika segtas, līdz ar to Valsts ieņēmumu dienests pamatoti secināja, ka Nekustamais īpašums tika atsavināts par 99 934,85 *euro*.

Pirkuma līguma 4.punktā noteikts, ka par nekustamā īpašuma vērtību darījuma koroborēšanai zemesgrāmatā uzskatāma Nekustamā īpašuma kadastrālā (inventarizācijas) vērtība. Tā kā saskaņā ar līguma 3.punktu, kurā puses vienojās par pirkuma summu un arī norēķinu kārtību, Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtība noteikta 99 934,85 *euro*, tieši šī summa arī ir uzskatāma par Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtību. Savukārt līguma 4.punktā noteiktais attiecas tikai uz Nekustamā īpašuma vērtību darījuma nostiprināšanai zemesgrāmatā. Tādējādi Nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība atbilstoši Noteikumu Nr.1250 9.punktā noteiktajam bija izmantojama tikai valsts nodevas aprēķināšanai. Turklāt arī saskaņā ar zemesgrāmatas datiem (*lietas 57.lapa*) Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtība bija 70 234,61 lats, kas pārrēķinot atbilst 99 934,85 *euro*. Tādējādi Nekustamā īpašuma atsavināšanas vērtību Valsts ieņēmumu dienests ir noteicis pareizi.

Tā kā AS /Nosaukums C/ bija prasījuma tiesības pret pieteicēju par 99 934,85 *euro* aizdevuma atmaksu, bet pieteicējs par tādu pašu summu AS /Nosaukums C/ pārdeva Nekustamo īpašumu, Valsts ieņēmumu dienests pamatoti secināja, ka likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 35.^{1}punktā paredzētais izņēmums uz pieteicēju nav attiecināms. Pirkuma darījuma rezultātā notika savstarpējs ieskaits, attiecīgi nav pamata pretēji pirkuma līguma 3.punktā skaidri norādītajam atzīt, ka AS /Nosaukums C/ būtu vienpusēji samazinājusi vai dzēsusi pieteicēja aizdevuma saistības.

Līdz ar to pieteicējam saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 11.punktu no ienākuma par Nekustamā īpašuma pārdošanu bija jāmaksā iedzīvotāju ienākuma nodoklis, jo nav konstatējams, ka uz pieteicēju šajā gadījumā attiektos kāds no likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.pantā paredzētajiem izņēmuma gadījumiem, kad nodoklis nav jāmaksā. Apgabaltiesa secina, ka apliekamais ienākums aprēķināts atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta pirmā daļā noteiktajam, nokavējuma nauda pamatoti aprēķināta saskaņā ar šā likuma 31.^{3}panta pirmo daļu, kā arī likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 5.^{1}daļu un 29.panta otro daļu. Nodokļa un nokavējuma naudas aprēķinā kļūdas nav konstatējamas.

[10] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 151.pantu tiesa pieņem tikai tos pierādījumus, kuriem ir nozīme lietā. Tātad tiesai nav pienākuma nopratināt kā liecinieku ikvienu lietas dalībnieku norādīto personu, bet gan tikai tādu personu, kuras liecībai izskatāmajā lietā ir nozīme.

Lietā nav strīda par AS /Nosaukums D/ 2014.gada 25.februāra vēstulē Nr.24-02/032 (*lietas 11.lapa*) norādītajiem apstākļiem, šajā vēstulē norādīto ir apstiprinājis pieteicējs un arī Valsts ieņēmumu dienests vēstulē norādītos apstākļus neapšauba, tāpēc apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesai nebija kā lieciniece jānopratina vēstules sastādītāja /pers. H/. Pieteicējs ne pirmās instances tiesā, ne apgabaltiesā nav norādījis, ka /pers. H/ varētu liecināt par konkrētiem apstākļiem, kas nav minēti šajā vēstulē, bet kuriem izskatāmajā lietā varētu būt nozīme. Līdz ar to, noraidot pieteicēja lūgumu par liecinieces nopratināšanu, nav pārkāptas pieteicēja tiesības uz taisnīgu un objektīvu lietas izskatīšanu.

Pirmās instances tiesa spriedumā ir norādījusi apsvērumus, kāpēc pieteikums noraidīts. Tas, ka tiesa ir piekritusi Valsts ieņēmumu dienesta secinājumiem un tiesas spriedums nav motivēts ar pieteicēja argumentiem, nenozīmē, ka tiesa

tāpēc būtu pārkāpusi likuma ,,Par tiesu varu" 17. un 18.pantā noteiktos lietu izskatīšanas pamatprincipus.

Pieteicējs apelācijas sūdzībā atsaucas arī uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 19.aprīļa spriedumā Nr.SKA-104/2013 secināto. Minētajā lietā Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments citstarp secināja, ka pieteicēja dzīvojamās telpas īres (nomas) līgumu nav slēgusi nolūkā ļaunprātīgi izmantot pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības. Taču izskatāmajā lietā ne pārsūdzētajā lēmumā, ne tiesas spriedumā Nekustamā īpašuma pirkuma līgumā norādītais par darījuma summu un savstarpēju ieskaitu nav apšaubīts, līdz ar to apgabaltiesa secina, ka iepriekš minētajiem Augstākās tiesas secinājumiem izskatāmajā lietā nav nozīmes.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. B/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2014.gada 9.maija lēmuma Nr.22.10/L-12644 atcelšanu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli un nokavējuma naudu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente I.Amona
Tiesneses S.Gintere
L.Konošonoka